

OBSAH.

Kapitola	Strana
Předmluva	1
Úvod	3

ČÁST I.

Podstata veřejného mínění.

I. Veřejné mínění musí být veřejným	5
1. Mínění většiny není vždy veřejným	6
2. Nevyžaduje se jednomyslnosti	9
3. Rousseauova společná vůle	10
4. Veřejné mínění a všeobecný souhlas	11
5. Souhlas a násilí	12
6. Počet a intenzita mínění	14
7. Závěr	16
II. Veřejné mínění musí být skutečně míněním	17
8. Mínění jsou jen z části plodem rozumu	17
9. Mínění přijatá od jiných mohou být pravy míněním	19
10. Jsou-li podstatnou částí filosofie toho, o jehož přesvědčení jde	20
11. Jinak mínění musí obsahovat osobní úsudek o skutečnostech	23
12. Důležitost rozeznání skutečný předmět veřejného mínění	25
13. Mínění a přání	27

Kapitola	Strana
III. Hlavní podmínky veřejného mínění	28
14. Učení o souladu zájmů	28
15. Vzmach rasového cítění	31
16. Nesmířitelní v politice	32
17. Podmínkou veřejného mínění jest občanstvo stejnorodé	35
18. Jinou podmínkou jest svoboda vyjadřování nesouhlasu	37
IV. Otázky, na něž může se hoditi veřejné mínění	41
19. Meze určené nutností, aby mínění bylo veřejným	41
20. Výhoda psané ústavy	44
21. Obmezení povahou mínění	45
22. Znalost skutečností stále se ztěžuje	46
23. Příklady	50
24. Jest nesnadno předpověděti, vznikne-li veřejné mínění čili nic	53

ČÁST II.

Činnost stran.

V. Reklama a obchodní jednatelé	55
25. Pružnost moderního života	55
26. Doba reklamy	56
27. Doba obchodních jednatelů	57
28. Politikové jako jednatelé	58
29. Jednatelství provádí se prostřednictvím stran politických	62
30. Strany umožňují voličům jednati hromadně	65
31. Strany politické připravují sporné otázky pro rozhodnutí lidu	67
VI. Zmatek ve sporných otázkách	68
32. Důvody, které určují volbu, jsou často nejasné	70
33. Avšak zmatek jest menší, nežli kdyby nebylo stran	73

34. V Anglii lid podává mínění spíše o zákonných opatřeních, ve Spojených Státech spíše o mužích	74
35. Více stran na pevnině evropské	77
36. Výsledkem vyspělosti jsou dvě strany	79
VII. Falšování veřejného mínění	83
37. Strany způsobují předsudek	83
38. Strany způsobují nepřírozené rozdělení	85
39. Lid může říci pouze ano nebo ne	88
40. Vliv umírněných živlů	89
41. Vliv krajních živlů	92
42. Strany zabraňují překroucení mínění davovými náladami	93
43. Strany jsou překážkou despotismu	94
VIII. Zneužití strany	95
44. Potřeba vědeckého studia vlády stran	96
45. Politikové z povolání	99
46. Lidé se pokoušejí o příliš mnoho	102
47. Poměry třídní	106

ČÁST III.

Metody vyjadřování veřejného mínění.

IX. Representace	108
48. Volby nevyjadřují vždycky veřejného mínění	108
49. Zastoupení celého národa a voličstva	110
50. Přirovnání Anglie ke Spojeným státům	112
51. Navržené prostředky	115
52. Poměrná representace	117
53. Teorie o delegaci a osobním mínění	119
54. Přirovnání Anglie ke Spojeným státům	120
X. Ztráta důvěry v zastupitelské sbory	123
55. Vznik moderního zákonodárství	123
56. Nová nedůvěra k zákonodárným sborům	124
57. Příčiny, z kterých došlo k ztrátě důvěry	125

Kapitola	Strana
58. Nátlak místních zájmů	128
59. Nátlak soukromých zájmů	129
60. Vykonávání vlivu v kuloarech	130
61. Soukromý vliv při volbách	132
62. Nedostatky zákonodárných sborů jsou zveličovány	134
63. Výsledky zmatků myšlení	137
64. Prostředky vymyšlené proti zákonodárným nedostatkům	139
65. Zbavení úřadu	142
66. Všeobecné přímé volby	144
XI. Přímé lidové jednání	147
67. Referendum	147
68. Městské shromáždění	147
69. Referendum	149
70. Důvody pro referendum	150
a) nedůvěra k zákonodárným sborům	150
b) přání oddělití sporné otázky	152
71. Sféra účinnosti	154
72. Negativní a pozitivní formy lidového hlasování	157
XII. Referendum ve Švýcarech	158
73. Referendum obligatorní a přípustné	158
74. Výsledky	159
XIII. Referendum v Americe	163
75. Referendum o konstitučních změnách	163
76. Referendum o speciálních zákonech	166
77. Všeobecné referendum	168
78. Skutečné užití všeobecného referenda	169
a) doložka pilnosti	169
b) ráž zákonů zamítnutých	170
79. Rozsah odevzdaných hlasů	174
80. Hlasování konané ve Švýcarsku	175
81. Hlasování konané v Americe	177
82. Pokusy o vzbuzení mínění	181
83. Místní referendum	184
84. Výhody místního referenda	186

Kapitola	Strana
XIV. Iniciativa	188
85. Povaha iniciativy	188
86. Výsledky švýcarské konfederace	189
87. Výsledky v kantonech	190
88. Tendence ve Švýcarsku	192
89. Výsledky iniciativy v Americe	194
90. Povaha zákonů uplatněných iniciativou	196
91. Ráz návrhů zamítnutých	197
92. Iniciativa a veřejné mínění	199
93. Složitě předměty navržené iniciativou	201
94. Rovnováha při hlasování a veřej. mínění	205
95. Stabilita jako důkaz mínění	206
96. Vady iniciativy	208
97. Nemožnost změny	209
98. Činí veřejnost iniciativní návrhy?	211
XV. Úvahy o přímém zákonodárství	213
99. Spolehlivost výsledků	214
100. Lidové hlasování klade brzdu zákonodárství	216
101. Nepřímé účinky přímého zákonodárství	217
102. Zákonná ustanovení vhodná pro lidové hlasování	220
103. Přímé zákonodárství nepřivede millenia	223

ČÁST IV.

Úprava záležitostí, na něž nehodí se přímo veřejné mínění.

XVI. Representace muži vybranými jako vzory z lidu	226
104. Tři metody delegování autority	227
105. Porota skládá se z mužů, vybraných jako vzory z veřejnosti	229
106. Účel změny v úřadě	231
107. Losování	232
108. Vybrané vzory z veřejnosti	233
109. Komitěty pro soukromé zákony v parlamentě	235

Kapitola	Strana
110. Slyšení v komitétch v Americe . . .	236
111. Veřejná slyšení v Massachusetts . . .	238
112. Veřejné slyšení v jiných státech . . .	242
113. Všechny tři účely, jimž veřejní úředníci slouží, bývají často spojeny . . .	244
114. Výběr různých druhů úředníků . . .	246
XVII. Odborní administrátoři v lidové vládě . . .	249
115. Nedostatek odborníků v Athénách . . .	251
116. Odborní administrátoři v Římě . . .	253
117. Odborníci v monarchiích a demokraciích . . .	256
118. Potřeba odborníků v dnešní době . . .	259
119. Obmezené užívání odborníků v ameri- cké vládě	261
XVIII. Odborníci v městské správě	265
120. Americká velkoměsta jsou nedávného původu	265
121. Poučení od evropských měst	267
122. Vzor řádu měst. odstrašuje odborníky	269
123. Vedení městské správy komisí	272
XIX. Dohled nad odborníky a vybírání jich	276
124. Příčina nedůvěry k odborníkům	276
125. Neznalost poměru odborníků k laikům	278
126. Příklady správného poměru	280
127. Správný poměr odborníků k zástupcům veřejnosti	282
128. Metody upravení pravého poměru	285
129. Vybírání odborníků pro službu veřejnou	287